

Sygn. akt II Ka 442/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Artura Trębickiego

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2022 r.

sprawy **D. W.**

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk, art. 244 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 24 maja 2022 r. sygn. akt II K 81/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 442/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
6. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyroki Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 24 maja 2022r. w sprawie II K 81/21

6.2. *Podmiot wnoszący apelację*

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. *Granice zaskarżenia*

6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

7. **Ustalenie faktów w związku z dowodami**

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

8. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>1. Zarzut obrazy przepisów postępowania, mającej wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk polegającej na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nienależytym rozważeniu całokształtu zebranego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego oraz zeznaniom świadka M. W., w których podali ono analogicznie, iż feralnego wieczoru oskarżony nie jechał jako kierowca samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...), cały zaś wieczór, w tym w czasie gdy podwieźli oni pokrzywdzonego A. K. do jego domu, pojazdem tym kierował jego brat M. W. - mimo iż zeznania w/w osób są zbieżne, precyzyjne i wzajemnie się uzupełniają, - naruszenie zasady procesowej in dubio pro reo i zastąpienie jej zasadą in dubio contra reo poprzez całkowicie bezpodstawne wykluczenie wersji zdarzenia podanej przez Oskarżonego i 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

świadka M. W. co faktu kto jechał jako kierowca samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...), w czasie gdy podwieźli oni pokrzywdzonego A. K. do jego domu, w sytuacji gdy w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego nie ustalono żadnego dowodu ani osobowego ani rzeczowego, który wykluczyłby prawdziwość linii obrony oskarżonego, a linia oskarżenia bazuje tylko i wyłącznie na zeznaniach pokrzywdzonego A. K., który jest osobą nadużywającą notorycznie alkoholu, co znalazło odzwierciedlenie na rozprawie w dniu 8 grudnia 2021 roku, gdy nawet do Sądu stawił się on i zeznawał jako świadek w stanie nietrzeźwości,

- całkowicie nieuprawnione obdarzenie wiarygodnością w całości treści zeznań świadka A. K., zarówno co do faktu iż widział on jak oskarżony wyjeżdżał z jego posesji oraz jak i podanych przez niego informacji, iż to oskarżony osobiście kierował samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...), w czasie gdy świadek był podwożony do jego domu mimo faktu, iż składał je on na rozprawie w dniu 8 grudnia 2021 roku będąc w stanie nietrzeźwości. Wykonane na prośbę oskarżonego badanie trzeźwości świadka A. K. przez przybyły do sądu patrol policji wykazało u niego stężenie alkoholu na poziomie 0,5 promila alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek ten zaznając na kolejnej rozprawie potwierdził jedynie w zasadzie uprzednio złożone zeznania. Przy czym podkreślić należy, iż badania dokonano o godz. 12.40 rozprawa zaś trwała od godziny 11.50, co oznacza iż składając obciążające oskarżonego zeznania świadek był

w stanie znacznego upojenia alkoholem,

- swobodną i nielogiczną oceną całokształtu zebranego w toku rozprawy materiału dowodowego poprzez nieuprawnione przyjęcie, iż oskarżony dopuścił się kradzieży piły kontowej marki (...) na szkodę A. K. oraz dwóch akumulatorów o nr seryjnych (...) i (...) na szkodę A. M. mimo, iż żaden z dowodów bezpośrednio nie wskazuje na ten fakt, w szczególności nie odnaleziono u oskarżonego skradzionego sprzętu, nie ujawniono żadnych dowodów rzeczowych na miejscu zdarzenia, jak np. odciski śladów czy przedmiotów należących do oskarżonego, zaś jedyna osoba która była wtedy na miejscu zdarzenia, tj. żona A. K. podała temu świadkowi, iż była przekonana że to właściciel w nocy przyjechał na posesję gdzie dokonano kradzieży, gdyż uprzednio wielokrotnie bywał na tej posesji o bardzo różnych porach. Sam pokrzywdzony A. K. zeznał, iż wracając do domu widział feralnej nocy oskarżonego jedynie jak jechał koło jego posesji, przy czym czemu nie przeczy był on wtedy pod wpływem alkoholu,

2. Obrazę przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art 278 § 1 kk, w szczególności całkowicie bezpodstawne przyjęcie, iż oskarżony swoim zachowaniem dokonał zaboru w celu przywłaszczenia piły kontowej marki M. na szkodę A. K. oraz dwóch akumulatorów o nr seryjnych (...) i (...) na szkodę A. M. mimo, iż żaden z dowodów bezpośrednio nie wskazuje na ten fakt, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego przypisania mu winy umyślnej

	<p>i nieuprawnionego uznania, iż popełnił on przestępstwo opisane w ww. przepisie. Nadto oskarżony w odpowiedzi na wezwanie Sądu nie był w stanie określić precyzyjnie wartości skradzionego sprzętu, gdyż jest kilkuletni i wyeksploatowany, zaś Sąd nie przeprowadził w tym zakresie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy, co za tym Sąd nie ustalił jednoznacznie czy skradziony sprzęt przewyższa wartość 500 złotych i czy przypisany oskarżonemu stanowi przestępstwo z art. 278 § 1 kk czy też jedynie wykroczenie z art. 119 kw.</p> <p>3. Obrazę przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 244 § 1 kk, w szczególności całkowicie bezpodstawne przyjęcie, iż oskarżony nie stosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Garwolinie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych mimo, iż żaden z dowodów bezpośrednio nie wskazuje na ten fakt, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego przypisania mu winy umyślnej i nieuprawnionego uznania, iż popełnił on przestępstwo opisane w ww. przepisie.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- na wstępie należy zauważyć, że skarżący pozornie podniósł zarzuty należące do różnych kategorii względnych przyczyn odwoławczych, w tym zarzuty obrazy prawa materialnego. Pomijając zagadnienie dopuszczalności podnoszenia zarzutu obrazy prawa materialnego i jednoczesnego kwestionowania oceny</p>		

zgromadzonych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych, należy stwierdzić, że obrońca w treści zarzutów polegających na obrazie przepisów prawa materialnego zakwestionował ustalenia faktyczne Sądu I instancji, na podstawie których Sąd wydał wyrok skazujący. Z tych powodów Sąd Okręgowy uznał, że należy łącznie ocenić zarzuty z pkt 1 - 3 apelacji, gdyż dotyczą one sfery oceny dowodów i dokonywania ustaleń faktycznych.

- skarżący formalnie zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie zasady in dubio pro reo, lecz w uzasadnieniu tak postawionej tezy stwierdził, że do naruszenia tej zasady doszło poprzez bezpodstawne wykluczenie wersji zdarzenia prezentowanej przez oskarżonego i M. W.. Z tak postawionej tezy wynika zatem, że skarżący nie zgadza się wyłącznie z oceną wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i zeznań jego brata dokonanej przez Sąd I instancji, zaś w sprawie nie powstały wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 kpk. W tym miejscu zatem należy przypomnieć, że przyjęcie przez sąd jednej z rywalizujących w sprawie wersji zdarzenia nie stanowi naruszenia przepisu art. 7 kpk (a tym bardziej art. 5 § 2 kpk) w sytuacji, gdy decyzja ta zostanie poparta rzetelną oceną całego materiału dowodowego, dokonaną zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk. Zdaniem Sądu Okręgowego, stanowisko Sądu Rejonowego, który dokonał ustaleń faktycznych na podstawie zeznań A. K. zostało wyczerpująco i przekonująco uzasadnione. Trafnie Sąd I instancji wskazał, że zeznania tego świadka są spójne, logiczne i oszczędne w formułowaniu

oskarżeń. Świadek zeznawał tuż po zdarzeniu, odwołując się do swoich spostrzeżeń. Zarzuty obrońcy dotyczące zdolności zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń przez tego świadka, skoncentrowane na uzależnieniu świadka od alkoholu, są zupełnie pozbawione jakiegokolwiek podstawy dowodowej. Pozostawanie danej osoby pod wpływem alkoholu wpływa na jej stan psychofizyczny upośledzając zmysły, lecz działanie alkoholu nie oznacza, że dana osoba jest albo w stanie zaobserwować, zapamiętać i odtworzyć wszystkie okoliczności zdarzenia albo tę zdolność wskutek wpływu alkoholu całkowicie utracić. Wpływ alkoholu na ośrodkowy system nerwowy wzrasta wraz ze stężeniem alkoholu we krwi, lecz poziom tego wpływu jest kwestią osobniczą, nie mający żadnego miarodajnego i uniwersalnego wskaźnika. Należy wskazać, że zeznania A. K. złożone w dniu 14 listopada 2020r. zbieżne są z relacją przedstawioną G. T. - funkcjonariuszowi policji, który udał się z interwencją do miejsca zamieszkania świadka tuż po ujawnieniu kradzieży przez świadka. Okoliczności te wskazują, że świadek w dniu 13 listopada 2020r. był w stanie prawidłowo zaobserwować i odtworzyć zdarzenia, które wydarzyły się w jego obecności.

- argumenty obrońcy o tym, że żaden obiektywny dowód nie wskazuje na sprawstwo oskarżonego, gdyż w jego miejscu zamieszkania nie odnaleziono skradzionych przedmiotów, a na miejscu zdarzenia nie ujawniono śladów pozostawionych przez oskarżonego, nie podważają wersji zdarzenia prezentowanej przez A. K., gdyż dość oczywistym jest, że oskarżony jako sprawca

kradzieży miał czas, aby ukryć lub zbyć skradzione przedmioty, zaś niczym niezwykłym było zabranie skradzionych przedmiotów bez pozostawienia śladów identyfikujących oskarżonego. W miejscu zamieszkania pokrzywdzonego nie było zamontowanych alarmów czy systemów monitoringu, brama wjazdowa na podwórko nie była zamykana, zaś utracone przedmioty były ogólnie dostępne.

- jak wyżej wskazano, zarzut opisany w pkt 2 apelacji polegający na obrazie przepisu art. 278 § 1 kk poprzez bezpodstawne przyjęcie sprawstwa oskarżonego jest w istocie zarzutem sprowadzającym się do prostej negacji ustalenia faktycznego poczynionego przez Sąd Rejonowy, iż sprawcą kradzieży przedmiotów opisanych w pkt I aktu oskarżenia był D. W.. Jak wskazano w tym zakresie Sąd Rejonowy oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonych: A. K. i A. M., zaś skarżący nie wykazał, aby ocena wartości dowodowej zeznań tych osób była przeprowadzona z obrazą art. 7 kpk.

- twierdzenia obrońcy o tym, że w sprawie istnieje wątpliwość co do wartości skradzionych przedmiotów, a zwłaszcza czy wartość tych przedmiotów przekracza kwotę 500 zł jest pozbawiona jakichkolwiek podstaw w świetle zgromadzonego materiału dowodowego. Należy zatem przypomnieć, że obaj pokrzywdzeni podali szacunkową wartość skradzionych przedmiotów z uwzględnieniem ich zużycia i ceny zapłaconej za nowy towar, zatem Sąd Rejonowy dysponował dostatecznymi informacjami niezbędnymi do ustalenia wartości

utraconych przedmiotów. Nadto kwestia wartości tych przedmiotów nie była podnoszona przez oskarżonego i jego obrońcę w toku procesu.

- podobnie jak w przypadku zarzutu z pkt 2 apelacji, także zarzut z pkt 3 nominalnie dotyczy obrazy prawa materialnego, tj. art. 244 § 1 kk, jednakże z treści tego zarzutu wynika, że skarżący kwestionuje ustalenia faktyczne stanowiące podstawę do uznania sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Odnosząc się zatem do twierdzeń obrońcy wprost należy stwierdzić, że wbrew stanowisku obrońcy o braku dowodów bezpośrednio wskazujących na to, że oskarżony kierował samochodem, Sąd Rejonowy w tym zakresie oparł się na dowodzie bezpośrednim, tj. zeznaniach świadka A. K.. Należy zauważyć, że świadek widział z bliskiej odległości samochód, którym kierował oskarżony i nie miał wątpliwości, że to D. W. był kierowcą. Jak wskazano wyżej, w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności, na podstawie których należałoby zakwestionować wiarygodność zeznań świadka. Warto także dodać, że świadek na rozprawie ujawnił, że otrzymał w toku postępowania karnego groźny karalne mające na celu nakłonienie świadka do odwołania obciążających oskarżonego zeznań.

Wniosek

Wniosek:

1. o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 kk i z art. 244 § 1 kk;

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>2. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Garwolinie II Wydział Karny do ponownego rozpoznania;</p> <p>3. zasądzenie na rzecz oskarżonego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów ewentualnego zastępstwa adwokackiego i opłaty od pełnomocnictwa, za obie instancje według norm prawem przepisanych.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutów warunkowała brak podstaw do zmiany lub uchylenia wyroku</p>		
<p>3.2.</p>	<p>zarzut wymierzenia oskarżonemu rażąco wysokich kar jednostkowych za oba przypisane oskarżonemu czyny w postaci kar po sześć miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności i wymierzenia mu kary łącznej na zasadach prostej kumulacji, podczas gdy ze względu na sytuację osobistą i rodzinną oskarżonego i jego wiek, a także biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, kara ta winna zostać wymierzona na zasadzie pełnej absorpcji kar jednostkowych z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby w wymiarze trzech lat</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- obrońca uzasadniając podniesiony zarzut stwierdził, że oskarżony</p>		

jest osobą młodą, dorastającą w trudnym środowisku rodzinnym, zaś jego dotychczasowe zachowanie daje pozytywną prognozę kryminologiczną. Zdaniem obrońcy, wskazane wyżej okoliczności, a także bliski okres czasu pomiędzy przypisanymi przestępstwami, cele zapobiegawcze i wychowawcze przemawiają za wymierzeniem oskarżonemu kary łącznej z zastosowaniem absorpcji, a także warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby,

- odnosząc się do tych argumentów należy stwierdzić, że Sąd Rejonowy dokonując wymiaru kar jednostkowych oraz kary łącznej wziął pod uwagę jako okoliczność łagodzącą niedużą wartość szkody (w przypadku czynu z pkt I). Sąd Rejonowy nie uwzględnił wieku sprawcy, jako okoliczności łagodzącej, gdyż D. W. w czasie dokonania czynów miał 34 lata, a zatem jest sprawcą o ukształtowanej w pełni osobowości, bez żadnych ograniczeń wpływających na zdolność pokierowania swoim postępowaniem. Nadto akcentowanie przez Sąd uprzedniej wielokrotnej karalności oskarżonego oznacza, że Sąd I instancji rozważał jaki rodzaj kary i jej wymiar spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy, co do którego uprzednio wymierzane kary nie przyniosły oczekiwanego efektu. Sąd Okręgowy, wbrew stanowisku obrońcy, podziela w całości stanowisko Sądu I instancji, że jedynie wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady kumulacji osiągnie efekt prewencyjny wobec tego sprawcy.

- z uwagi na wcześniejsze skazanie D. W. na karę pozbawienia wolności nie

było prawnej możliwości orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk).	
Wniosek	
obrońca nie złożył odrębnego wniosku w zakresie tego zarzutu, lecz z treści zarzutu wynika, że intencja obrońcy było, aby Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i wymierzył oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat tytułem próby	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
bezzasadność zarzutu warunkowała brak podstaw do zmiany wyroku zgodnie z wnioskiem	

9. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
10. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności, które sąd odwoławczy uwzględnia z urzędu	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
5.3.1.1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.---
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
11. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	- apelacja obrońcy oskarżonego okazała się całkowicie bezzasadna, zatem zgodnie z art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe postępowania odwoławczego w całości. Warto podkreślić, że z przepisu art. 636 kpk wynika zasada obciążenia osób skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 kpk (wyrok SA we Wrocławiu

z 18.06.2019 r., II AKa 92/19, LEX nr 2718331). W stosunku do osoby oskarżonego takich przesłanek Sąd Okręgowy nie dostrzegł.

- z tych względów na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 663) zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł (opłata w kwocie 180 zł i kwota 20 zł za ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu odwoławczym).

12. **PODPIS**

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana